

EU debatterer bankers forebyggende indefrysning af bankindeståender

31. juli, 2017 – Reuters rapporterede i dag, at det er i besiddelse af et udkast til et EU-forslag til en plan om at lade banker, når de mærker insolvensproblemer, indefryse kundernes konti i fra fem til 20 dage. Dette ville finde sted, mens banken bliver »stabiliseret« – med andre ord, mens bankens indehavere af obligationer og store indskud bliver eksproprieret, eller udsat for »bail-in«, i forsøg på at redde banken. En variation af en sådan ny regel ville ikke fuldstændigt indefryse indskydernes midler, men lade dem foretage kun delvise udtræk i løbet af denne 5-20 dages periode.

Planen, som iflg. Reuters rapportering nu debatteres blandt de europæiske lande, som er delt i spørgsmålet, kommer frem kort tid efter, at Spaniens fjerdestørste bank, Banco Popular, blev bankerot efter stormløb på banken, og tre italienske banker fik en bail-out (statslig bankredning) med \$30 mia. af skatteborgerpenge. Italiens banker befinder sig i generel krise, og en yderligere krise hænger over Londons banker, som en repræsentant for Bank of England forsigtigt indrømmede i en tale den 28. juli.

I de italienske bail-outs blev bankindskydere, der havde købt bankobligationer i den fejlagtige tro, at de var »ligesom« indskud, udsat for »bail-in« og mistede det meste af obligationernes værdi til ekspropriering. Dette forslag om nye regler ville udvide dette til også at gælde selve indskuddene, inklusive sikrede indskud, og som altså kunne blive indefrosset.

Reuters rapport antyder, at planen kommer fra den estiske

regering og inden for EU nu er kontroversiel. Men unavngivne folk i den tyske regering sagde til nyhedstjenesten, at Tyskland støtter den, angiveligt for at standse stormløb på banker!

Det modsatte er sandt.

»Vi er stærkt overbevist om, at dette ville give incitament til indskydere til at rende fra en bank meget tidligt«, sagde Charles Bannister i en udtalelse til Sammenslutningen af Finansielle Markeder i Europa (AFME).

EU gennemfører flere bail-ins imod bankindskydere

15. juni, 2017 – Den italienske regering har fået grønt lys fra Bruxelles til at anvende den spanske Banco Popular-løsning på de to Veneto-banker, Popolare Vicenza og Veneto Banca, der trues af EU af en reorganiseringsprocedure. Der bliver ingen formel bailout (statslig bankredning), fordi de to banker bliver solgt til større banker (én af dem Unicredit), men regeringen vil indsprøjte penge under klausulen om »genkapitalisering under forsigtighedsprincippet«.

Betingelsen for alt dette er, at indehavere af underordnede obligationer vil blive ofret, til et totalbeløb af €1,25 mia. Det drejer sig om detailkunder, hvis egne banker har solgt disse obligationer som værende »sikre« til dem, til mere end 10 % 's afkast årligt og med 10 års løbetid. Disse kunder er allerede i en oprørstilstand og har bebudet juridiske sagsanlæg, baseret på en præcedens, som en domstol allerede har afgjort imod Popolare Vicenza i en sag, hvor obligationer blev solgt uden den nødvendige information om den faktiske

risiko, der var involveret.

Der er endnu en bail-in (ekspropriering af visse typer bankindsbud) på vej mod underordnede obligationer i Monte dei Paschi-banken (MPS). EU-kommissionen har godkendt den italienske regerings plan om at genkapitalisere MPS med €6.6 mia., hvor de herved de facto nationaliserer 70 % af banken. Betingelsen er ofringen af 40.000 detail-indehavere af underordnede obligationer til et totalt beløb af €2,1 mia. Advokater for MPS hævder imidlertid, at disse bankkunder kun vil miste mellem 15 % og 25 %.

Disse obligationer blev udstedt af MPS i 2008 med det formål at være med til at finansiere overtagelsen af Banca Antonveneta. Dette var den ulovlige handel, der blev tilladt af den Europæiske Centralbank, ECB, og Banca d'Italia (Italiens centralbank), og som kostede Antonveneta op mod €18 mia., med tab, som MPS skjulte med derivatorordninger, solgt af Deutsche Bank og Nomura. Denne handel er hovedårsagen til MPS's bankerot i dag, og den ville have været forhindret, hvis den bankopdelingslov, der eksisterede i Italien frem til 1995, ikke var blevet ophævet, og som gjorde det muligt for en kommerciel bank, MPS, at gå ind i investeringsbankvirksomhed.

Den europæiske Centralbank beordrer bail-in i overtagelse af spanske Banco Popular

8. juni, 2017 – Den europæiske Centralbank, ECB, gennemførte en vidtgående bail-in (ekspropriering af visse typer af

bankinds kud) og et tvunget salg (formedelst 1 euro) til Spaniens største bank, Santander. Aktieindehavere i Banco Popular og CoCo-obligationsindehavere mistede omkring 97 % af deres investering. Santander vil forsøge at rejse 7 mia. euro i ny kapital for at støtte Banco Populars meget giftige værdipapirer til en 'værdi' af 150 mia. euro. Santander ligner mere og mere en losseplads for giftaffald, inklusive bankens store eksponering til amerikanske subprime auto-værdipapirer. Men af betydning er også dette ECB-signal om bail-in til Italien og det faktum, at ECB måske ændrer sin forventede beslutning og at sætte diskontoen op torsdag.

Nationalisering af Monte dei Paschi Bank sandsynlig fredag; obligationsindehavere vil blive brændt af

22. dec., 2016 – Den italienske finansminister Carlo Padoan forsikrede den 21. dec. offentligheden om, at »det italienske banksystem er solidt, selv om der er nogle krisesituationer«; men nu er dette ikke sikkert. Den umiddelbare »krisesituation« er, at man den 23. dec. sandsynligvis vil beslutte at nationalisere Monte dei Paschi di Siena (MPS) Bank, den tredjestørste i Italien. Bankens meddelelse den 21. dec. om, at den kun havde likviditet tilbage til et par måneder, førte til styrtdyk og suspendering af handel med både bankens aktier og obligationer; og bankens desperate forsøg på at rejse €5,5 mia. i ny kapital synes næsten sikkert at være slået fejl.

Både MPS' bestyrelse og den italienske regering havde planlagt møder til torsdag aften om nationalisering.

Nye elementer forværrer i dag situationen. For det første vil obligationsindehaverne efter al sandsynlighed blive brændt af generelt. De større, institutionelle investorer, der frivilligt har accepteret en »swap« for at rejse kapital, har iflg. rapporter taget en 'hårklipning' på 20 % i værdien af deres obligationer. Detail-obligationsindehavere, der er almindelige bankindskydere, vil også blive brændt af; en nationaliserings-bailout vil omfatte en bail-in.

For det andet rapporterer både Bloomberg News og *Financial Times* i dag, at to eller flere andre banker kunne blive nationaliseret umiddelbart efter MPS; og at den italienske regerings nye €20 mia. store bailout-fond igen kan blive forøget. Banco Popolare di Vicenza er en af de banker, rapporten nævner.

Sluttelig, så handles nogle MPS-obligationer nu til så lidt som 40 cents/dollaren; hvis en nationalisering »afbrænder« obligationsindehaverne med kun 20 % af deres indeståender, kunne den Europæiske Centralbank og/eller den Europæiske Kommission afgøre, at dette er en bailout, hvilket overtræder EU's regler om bail-in, og kræve, at obligationsindehavernes tab sættes op.

Smittespredning har ramt andre italienske bankaktier og bankobligationer, selv om det hidtil har været i langt mindre målestok end MPS; og den har ramt Spaniens statsobligationer, med en stigning i rentesatsen (1 % på 10-årige obligationer) til følge.

NYHEDSORIENTERING JULI 2016: Sidste chance for at stoppe europæisk bankkrak og krig

I kølvandet på den britiske beslutning om at forlade EU står ikke blot Det Britiske Imperium og EU's drømme om et imperium for fald, men hele det defekte paradigme, den vestlige verden har været præget af. Deutsche Banks krise er en sammenbrudskrise for hele finanssystemet, og Deutsche Bank må reddes for at undgå kaos – men samtidigt må banken bringes tilbage til Alfred Herrhausens politik for realøkonomisk vækst. Frigivelsen af de 28 sider må betyde afsløringen af Saudi-Arabiens og Storbritanniens støtte til international terrorisme og en fælles front med Rusland for at udrydde den. Chilcot-kommissionens rapport om Storbritanniens deltagelse i Irakkrigen afslører ikke blot Tony Blair som en løgner, men er en opfordring til et skifte fra det vestlige paradigme for permanent krig tilbage til respekt for FN og national suverænitet. Det mislykkede kupforsøg i Tyrkiet, som kom efter tyrkiske tilnærmelser til Rusland, vil fremskynde Erdogans planer om total magt, men kan være med til at stoppe hjælpen til IS gennem Tyrkiet. Udtalelsen fra Den Internationale Voldgiftsdomstol i Haag øger faren for krig i Det Sydkinesiske Hav. Danmark og Europa må gå med i Kinas og Ruslands nye paradigme for fredelig sameksistens og fælles udvikling.

Dette er en redigeret version af en briefing af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, den 18. juli 2016. Den kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=13685>

Download (PDF, Unknown)

Tysklands BaFin bekræfter den grimme sandhed bag bail-in

26. juli 2016 – EIR har på et tidligt tidspunkt afsløret, at den europæiske lov om bail-in, Direktivet for Genrejsning og Opløsning af Banker (BRRD), udelukker derivater. En forklaring på bail-in, der i 2015 blev udgivet af den tyske Føderale Finansielle Tilsynsmyndighed, eller BaFin, bekræfter dette med sine egne embedsmænds ord. BaFin indrømmer ligeud, at derivater er så komplekse, og at det ville tage så lang tid at udrede, at en bail-in-procedure ikke vil være i stand til at håndtere dem. Ergo vil de ikke medgå til bankopløsningen.

»Eftersom de (derivaterne) er baseret på så komplekse kontrakter, er det knap nok muligt fyldestgørende at udregne disse posters forpligtelser og regnskabsmæssige værdi således, som en bail-in-procedure kræver det.« Det »giver derfor mening først at ignorere forpligtelser, der er forbundet med de nævnte vanskeligheder og risici. Kun, hvis de øvrige forpligtelser ikke rækker til at dække tab og genkapitalisering, bør man inkludere dem.«

EIR har yderligere afsløret, at BRRD indeholder en klausul, der sluttelig ekskluderer fra bail-in enhver forpligtelse, hvis annullering ville udgøre en fare for »systemets stabilitet«.

I går gav *Süddeutsche Zeitung*, med citater fra BaFin-rapporten, en idé om, hvad dimensionen af en bail-in ville være under en stor bankkrise. Hvis man havde gennemført en bail-in i tilfældet Commerzbank i 2008, ville det have involveret en ekspropriering af aktieindehaveres, obligationsindehaveres og bankindskyderes penge til en værdi

af 80 milliard euro.

Italiens premierminister Renzi vil måske gennemføre statslig bankredning

18. juli 2016 – På trods af stærk modstand fra EU-kommissionens bureaukrati og det tyske finansministerium – i det mindste offentligt – ser det ud til, at den italienske premierminister Matteo Renzi måske er i færd med at gennemføre sin erklærede hensigt om at redde mange af Italiens banker ud af deres dårlige gæld.

Italiens økonomi, med sin stærke rolle inden for eksport af industri- og højteknologiske produkter, har rent faktisk befundet sig i en konstant recession og stagnation, siden euroen blev indført for næsten 15 år siden, og dette er forværret i takt med, at resten af Europa har haft økonomisk nedgang. Som følge heraf har de italienske banker, der koncentrerer sig om lån til virksomheder og husstande, en relativ stor volumen af pressede og uerholdelige lån (som rapporteres at udgøre enorme 18 % af deres aktiver), og en nedsmeltning af banksystemet er overhængende, som en del af det truende kollaps af hele det London-centrerede europæiske, finansielle system.

Londonavisen *Telegraph* fra 16. juli rapporterer, i artiklen »Italien på kollisionskurs med Bruxelles over plan for redning af dårlige banker til 50 milliarder«, at Renzis regering har engageret banken JPMorgan Chase, der har udarbejdet en plan for redningen (bailout). »Det er underforstået, at for 10 milliard [milliard euro, -red.] af statslige midler kunne

blive brugt til at opkøbe dårlige lån til hammerslagspris, hvilket ville lette bankerne for aktiver til 50 milliarder i nominal værdi og gøre det muligt for dem i stedet at begynde at udstede gode lån.« Regeringens »dårlige bank« ville angiveligt købe lånene til rundt regnet 20 cents på dollaren og forsøge at genforhandle dem med debitorerne. Nogle banker, der således ville tage et tab på 80 % af disse låneaktiver, ville behøve en genkapitalisering gennem yderligere investeringer fra regeringens plan til 50 milliard euro.

Planen, der er ved at blive udarbejdet af JPMorgan, kunne være med til at udrense bankerne, men den sætter også landets myndigheder på kollisionskurs med EU, der ikke ønsker, at skatteborgerne skal redde bankerne, før private investorer [i bankerne; bail-in, -red.] inddrages«, rapporterer *Telegraph*.

Men ikke alene millioner af italienere, der har investeret i bankobligationer, ville blive ramt, men også store franske og tyske banker – der allerede er i vanskeligheder – til tonen af milliarder af euro.

Da Renzi oprindeligt foreslog sin plan, anerkendte *EIR's* stiftende redaktør og amerikanske systemøkonom, Lyndon LaRouche, denne som værende et nødvendigt – men langt fra tilstrækkeligt – skridt hen imod at gøre det muligt at skabe en europæisk økonomisk og produktiv genrejsning.

Foto: Italiens Matteo Renzi ønsker at redde bankerne uden skade for obligationsindehaverne, i modstrid med EU's regler. (11. juli 2016)

Helga Zepp-LaRouche: Red Deutsche Bank, for verdensfredens skyld!

Erklæring fra Helga Zepp-LaRouche, forkvinde for det tyske parti Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), udstedt 12. juli, 2016:

Den overhængende trussel om Deutsche Banks konkurs er bestemt ikke den eneste udløser for en ny systemisk krise i det transatlantiske banksystem, en krise, der ville blive mange gange mere dødbringende end krisen i 2008, men som samtidig tilbyder en enestående mulighed for at forhindre et kollaps ud i kaos.

Bag det SOS-nødssignal, som Deutsche Banks cheføkonom David Folkerts-Landau har udsendt for at få et EU-program på €150 milliarder til at genkapitalisere bankerne, lurer der en fare, der åbent diskuteres i de internationale finansielle medier, for, at hele det europæiske banksystem *de facto* er insolvent og sidder på et bjerg af dårlige lån til mindst €2 billioner. Deutsche Bank er den internationale bank, der, med udestående derivatkontrakter for i alt €55 billioner og en gearingsfaktor på 40:1, overgår selv Lehman Brothers på tidspunktet for denne banks kollaps og derfor repræsenterer systemets farligste akilleshæl. Halvdelen af DB's balance på regnskabet, som er styrtdykket 48 % over de seneste 12 måneder og er nede på kun 8 % af sin topværdi, udgøres af niveau 3-derivater, dvs. derivater til et beløb af ca. €800 milliarder uden en egentlig markedsvurdering.

Det kom sikkert som en overraskelse for mange, at Lyndon LaRouche, på grund af de systemiske implikationer af Deutsche Banks truende konkurs, i dag krævede, at banken blev reddet gennem en engangsforøgelse af sit kapitalgrundlag. Hverken den

tyske regering med sit BNP på €4 billioner, eller EU, med sit BNP på €18 billioner, ville være i stand til at kontrollere dominoeffekten af en ikke-reglementeret konkurs.

Denne engangskapitalindsprøjtning, forklarede LaRouche, er alene et nødtiltag, der må følges op af en omgående ny-orientering af banken, tilbage til dens tradition, der var fremherskende indtil 1989 under Alfred Herrhausens lederskab. For virkeligt at overvåge en sådan operation, må en ledelseskommité etableres, der kan verificere forpligtelsernes legitimitet og deres implikationer, og som kan afslutte dette arbejde inden for en given tidsramme. Kommitéen bør også udfærdige en ny forretningsplan, baseret på Herrhausens filosofi for bankdrift, og som udelukkende er orienteret mod den tyske realøkonomis interesser.

Alfred Herrhausen var Tysklands sidste, egentlig kreative, moralske industrielle bankmand. Han forsvarede blandt andet eftergivelse af udviklingslandenes ubetalelige gæld, så vel som også langfristet kredit-finansiering af veldefinerede udviklingsprojekter. I december 1989 havde han til hensigt i New York at præsentere en polsk industrialiseringsplan, der var i overensstemmelse med de kriterier, som Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) fastsatte for genopbygningen af Tyskland efter 1945, og som ville have tilbudt et fuldstændig anderledes perspektiv end Jeffrey Sachs' såkaldte »reformpolitik« eller chokterapi.

Se LaRouchePAC Feature-videos:

'The Lost Chance of 1989' (1989 – Den forspildte chance) og **'The Lost Chance of 1989: The Fall of the Wall'**

Herrhausen blev dræbt d. 30. november 1989 af den »Tredje Generation af Røde Armé Fraktion«, hvis faktiske eksistens den dag i dag stadig ikke er bevist. Det skete kun to dage efter, at kansler Helmut Kohl, der regnede Herrhausen blandt sine nærmeste rådgivere, havde præsenteret sit 10-punktsprogram for

gradvist at overvinde Tysklands deling [mellem øst og vest]. Terrorangrebets *Cui bono* (hvem har gavn af det, -red.) er fortsat et af de mest skæbnesvangre spørgsmål i Tysklands moderne historie, og et spørgsmål, som det er påtrængende at få afklaret.[1]

Kendsgerningen er, at Herrhausens efterfølgere indførte et fundamentalt paradigmeskifte i bankens filosofi, hvilket bragte Deutsche Bank ind i den vilde verden af profitmaksimering for enhver pris, og også ind i utallige ikke-strafbare og strafbare juridiske forviklinger, som de ansvarlige hidtil ikke er stillet til ansvar for, hovedsageligt på grund af præmisserne for de banker, der er 'for-store-til-at-lade-gå-ned'.

Transformeringen af Deutsche Bank til en global investeringsbank med den højeste eksponering til derivater, kombineret med den samtidige kredit-flaskehals for små og mellemstore tyske virksomheder, er symptomatisk for den dårskab, der har ført til den nuværende katastrofe.

Vi må nu handle med beslutsomhed, men ikke på den måde, som Folkerts-Landau foreslår, det vil sige, ikke med mere af den samme medicin, der blot ville slå patienten ihjel. Selv om Deutsche Bank i løbet af de senere år hovedsageligt har opereret ud fra London og New York, så er DB for vigtig for den tyske økonomi, og derfor for Tyskland, og ultimativt for hele Europas skæbne. Bankens reorganisering i Alfred Herrhausens ånd er ikke alene nøglen til at overvinde bankkrisen, men også til at afværge den akutte fare for krig.

Mordet på Herrhausen er forblevet ustraffet. Der findes imidlertid »den frygtede magt, der dømmes det, der er skjult for øjet«, hvilket er emnet for Friedrich Schillers digt »Ibykus' Traner«. Erinyerne er begyndt på deres frygtelige dans.[2]

Det påhviler nu alle, der, udover familien, har lidt under det

politiske mord på Herrhausen, repræsentanter for den tyske »Mittelstand«, den tyske økonomi og de institutionelle repræsentanter for den tyske befolkning at ære hans eftermæle og gribe den enorme mulighed, der nu gives, for at redde Tyskland.

[1] Læs om Herrhausen her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=3451> og
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=2494>

[2] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3049>

**RADIO SCHILLER 12. juli 2016:
Lyndon LaRouche har krævet en
engangs-bailout**

af de tyske banker for at redde hele Europa

Med næstformand Michelle Rasmussen

RADIO SCHILLER den 4. juli 2016:

Lad os fejre den 4. juli med at gøre oprør imod Det nuværende britiske Imperium

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Tysklands udviklingsminister kommer med hård anklage: Penge til bankerne, men ikke til flygtninge?

12. marts 2016 – Den tyske minister for udvikling Gerd Müller er i stigende grad ved at blive utålmodig over EU's manglende

forpligtelse over for at gøre noget som helst for de syriske flygtninge. I et interview med *Münchner Merkur* kritiserede han det faktum, at hverken EU's betaling af 3 mia. euro til Tyrkiet, der var blevet lovet for allerede fire måneder siden, eller omfordelingen af 160.000 flygtninge fra Italien og Grækenland til resten af Europa, der også blev besluttet af EU for fire måneder siden, var kommet et skridt videre. Müller sagde, at man under alle omstændigheder er alt for besat af at gøre fremskridt med Tyrkiet, når det haster med at skaffe omgående nødhjælp på stedet til flygtninge i Syrien, og i Jordan, Libanon og Irak.

Det kan ikke tolereres, at Libanon kolliderer under vægten af sine 1,4 million flygtninge, sagde Müller; omgående hjælp i meget stor skala ville være muligt, hvis EU bevilger 10 mia. euro til det. Müller tilføjede, at det ikke kan passe, at pengene er der til at gennemføre bank-bailout, altså bankredning, men ikke til at redde flygtnings liv, og EU må omdirigere midler fra sit budget til nødhjælp: »Med 15 mia. euro fra denne omdirigering kunne vi skabe hjem, skoler, sundhedsklinikker og jobs i de forskellige kriseområder. Det skulle være muligt at gøre dette, når man tager i betragtning, at vi brugte mange gange dette beløb til en bail-out af det græske banksystem i sammenhæng med finanskrisen.«

Hvis man ser på den nordirakiske by Dohuk, der har et indbyggertal på 1,4 mio., ligesom München, men som har taget yderligere 800.000 flygtninge ind, så får man en idé om, hvor store problemerne er der, sagde Müller. Han advarede desuden om en stor, humanitær katastrofe på Balkan, hvor ti tusindvis af flygtninge, mange af dem børn, er strandet der i regnen og mudderet, mellem pigtrådshegnene.

Foto: Hele denne vinter har flygtninge på Balkan, herunder mange børn, måttet leve under særdeles sundhedsfarlige vilkår, udsat for elementerne, og det er ikke slut endnu. Her, fra Kroatien.

**POLITISK ORIENTERING den 3.
marts 2016:**

**Schiller Instituttet har
foretræde for Folketingets
Udenrigsudvalg:**

**Syrisk våbenhvile er en
chance for fred gennem
økonomisk udvikling//**

Helga Zepp-LaRouche i Indien:

**Forlæng Silkevejen til
Mellemøsten**

Sagen om Nykredit/Totalkredit

Med formand Tom Gillesberg

RADIO SCHILLER den 29.

februar 2016:

**Kun Silkevejen kan få
våbenhvilen i Syrien til at
holde**

Med formand Tom Gillesberg

POLITISK ORIENTERING 18.

februar 2016:

**Rusland tager strategisk
lederskab/**

Bail-in ikke holdbart/

Gennembrud for Fusionskraft

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

EIR-forum i Washington, USA: Kun en videnskabelig renæssance kan standse den Nye Mørke Tidsalder, der nu er ved at sænke sig over menneskeheden

26. januar 2016 – EIR's forum i dag ved National Press Club i Washington, D.C., med Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, internationalt anerkendt ekspert i den Eurasiske Landbro (Verdenslandbroen), og Thomas Wismuller, tidligere NASA-meteorolog og talsmand for »De rigtige klimafakta« (»The Right Climate Stuff«) tiltrak 38 personer, af hvilke de 19 var gæster. Dette fremmøde skete på trods af 90 cm sne, hvilket fik Kongressen til at aflyse sammentræde for hele ugen. Vejret skabte et kaos, der lukkede skoler, regeringer og andre virksomheder frem til i dag.

Deltagerne inkluderede en fremtrædende raketvidenskabsmand fra Kennedy-æraen, en demokrat fra området, der stiller op til Kongressen, russisk presse, internationale handelsfolk, repræsentanter fra ambassader og lokale tilhængere.

Hele *EIR*-forummet er tilgængeligt på video. (Se nedenfor.)

Thomas Wismuller åbnede mødet med 12 stærke grafiske fremstillinger, der blev uddelt til alle deltagere og gav dem mulighed for, billede for billede, at følge hans afsløring af påstandene om, at forslagene fra COP21 skulle kunne reducere CO₂; grafiske fremstillinger, der viste, at 7.500-års stigningen i havniveauet i tiden efter istiden afladedes i løbet af de seneste 8.000 år, og meget mere – enkelt og ligetil. Dr. Wismullers fremlæggelse havde en stærk effekt på

publikum.

Dernæst gav Helga Zepp-LaRouche en 50 minutter lang tur horisonten rundt om den strategiske situation: truslen om atomkrig med en understregning af, at der i dag ikke findes nogen »adfærdskode«, som der var mellem Kennedy og Khrusjtjov i 1960'erne; det umiddelbart forestående finanssammenbrud, som tidligere BIS-formand William White påpegede under Davos-forummet; planen for en global bail-in (ekspropriering af bankindeståender), som ikke kan fungere, og flygtningekrisen, de er ved at flå Europa fra hinanden. Helga sagde, at, hvis selv den tyske finansminister Schäuble kan sige, at Mellemosten behøver en Marshallplan, så viser det, at verden kan forandre sig, og det viser betydningen af den internationale LaRouche-bevægelses arbejde, der ligger bag potentialet med løsningen med den kinesiske Landbro (Silkevejen).

**Tidligere OECD-embedsmand
siger,
'Finansielle situation er
værre end i 2007';
Bail-in er øverst på**

dagsordenen

20. januar 2016 – Talerør for City of London, Ambrose Evans-Pritchard, har endelig opdaget bail-in. På sidelinjen af denne uges Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, interviewer han William White, formand for OECD's bedømmelseskomite og tidligere cheføkonom for Den internationale Betalingsbank (BIS), der gav ham en overhaling om den kommende storkrise.

»Situationen er værre end i 2007. Vores makroøkonomiske ammunition til bekæmpelse af nedture er grundlæggende set opbrugt«, sagde White. »De fremvoksende markeder var en del af løsningen efter Lehman-krisen. Nu er de også en del af problemet. Gælden er fortsat opbygget over de seneste 8 år og har nået et sådant niveau i alle dele af verden, at det er blevet en magtfuld årsag til ballade«, sagde han i går til Evans-Pritchard, *Daily Telegraphs* internationale erhvervsredaktør.

»Det vil blive åbenbart under den næste økonomiske nedgang, at en stor del af denne gæld aldrig vil blive afdraget eller tilbagebetalt, og det bliver ubehageligt for en masse mennesker, der tror, de ejer værdipapirer, der er noget værd. Det eneste spørgsmål er, om vi vil være i stand til at se kendsgerningerne i øjnene og konfrontere det, der kommer, på en reglementeret måde, eller om det vil blive på en ureglementeret måde. Gældseftergivelse er foregået i 5.000 år, så langt tilbage som til sumererne«, tilføjede White.

White påpegede også de europæiske banker, der »allerede har indrømmet, de har lån, der ikke betales på, for 1 billion dollar; de er stærkt eksponeret over for de fremvoksende markeder og fornyer næsten med sikkerhed yderligere dårlig gæld, der aldrig er blevet afsløret«.

White sagde udtrykkeligt, at bail-in – ekspropriering – af bankindsud over 100.000 euro må hjælpe det europæiske

banksystem med »at blive genkapitaliseret på en hidtil uset skala«.

Lave rentesatser og kvantitativ lempelse siden krisen i 2008 har ført til gældsbobler i Asien og andre steder. Den kombinerede statsgæld og private gæld er på et absolut højeste med 185 % af BNP i de fremvoksende markeder og 265 % af BNP blandt OECD's medlemmer, en stigning på 35 % siden 2007.

EU-funktionærer tager skridt med henblik på at knuse statsgæld

19. januar, 2016 – Den hollandske finansminister Jeroen Dijsselbloem, præsident for Eurogruppen af Euro-områdets finansministre, og Andreas Dombret, repræsentant for Bundesbank i ECB-bestyrelsen, kom, hver især, i dag ud og tilskyndede til en nedgradering af beholdningen af statsobligationer i Eurozonens banker. Det er forslaget indeholdt i et udkast, der i december blev indsendt til den tyske Forbundsrag af den tyske vice-finansminister Jens Spahn. Forslaget ville tvinge mange sydlandske banker, særligt i Italien, til dramatisk at øge deres behov for reserver og afslører intentionen om at knuse de lande, der står bag udstedelsen af disse statsobligationer.

”Vi har brug for et mere realistisk regelsæt til behandling af risici ved disse statsobligationer, som bankerne ligger inde med. Krisen har klart vist, at en sådan eksponering ikke er risikofri”, skrev Dijsselbloem i en kronik for *Wall Street Journal* den 18. januar. <http://goldlatestnews.org/articles/three-reforms-to-boost-euro>

pe-1453147413#

"I betragtning af de seneste 6 års smertefulde erfaringer, er det blevet mere end åbenbart, at statsobligationer ikke er risikofri", blev Dombret citeret af Bloomberg for at sige. "I min optik er dette et spørgsmål, der må afsluttes, muligvis efter Basel III-reformerne", sagde han den 18. januar i et interview med medier, med overskriften "Glem Basel IV: Bundesbank advarer om bankernes risiko ved statsobligationer."

Dijsselbloem forsvarede ved samme lejlighed bail-in-regimet – når alt kommer til alt, opfandt han udtrykket "Cypernskabelonen", der skulle betyde forslaget om at gøre sådanne ekspropriationer generelle – og han opfordrede til at fremskynde processen, der fører til en union af kapitalmarkeder, der skal sætte standarden for "simple og transparente sekuritiseringer".

Som vi tidligere har rapporteret, så ville en union af kapitalmarkeder erstatte bankkredit som kilde til finansiering af små og mellemstore virksomheder. I realiteten vil det tvinge lokalbanker til at lukke eller fusionere med investeringsbanker, konfrontere firmaer med dyr obligationsudstedelse, som de fleste af dem ikke har råd til, og kanalisere familieopsparinger ind i kasinoøkonomien.

Foto: Jeroen Dijsselbloem

Klassikeren Tremonti: Flyt den Europæiske Centralbanks

kontor til Nürnberg

16. januar 2016 – Den 23. maj 2014, få dage før de europæiske valg, og kort tid efter, at det Europæiske Parlament havde vedtaget bail-in-reglerne, debatterede tidligere italienske finansminister Giulio Tremonti Lissabontraktatens 'Godfather', Giuliano Amato, om europæisk politik ved et arrangement, organiseret af Enciclopedia Treccani. Tremonti havde allerede afsløret bail-in i forskellige udtalelser og i sin nye bog, som *EIR* havde dækket. Men denne særlige begivenhed gik ubemærket hen, og en saftig udtalelse, som det er værd at genkalde sig i dag, blev oversat.

Mod debattens afslutning blev både Tremonti og Amato bedt om at komme med en afsluttende udtalelse, og Tremonti sagde, at han gerne ville gentage sin idé med, at finanskrisen var ligesom et videospil: det første monster dukker frem; man slår det ihjel, men så dukker det næste monster op, osv. Det første monster var subprime-krisen; det andet monster var statsgældskrisen; og det tredje monster, der nu dukker op, er bail-in-lovgivningen, sagde Tremonti.

»At stjæle borgernes bankindeståender er tragisk, men det er dette perspektiv, vi har kurs mod. Nået til det punkt bliver det meget vanskeligt. Det vil måske blive nødvendigt at flytte Den europæiske Centralbanks juridiske base til Nürnberg, for at det skal være i nærheden af stedet, hvor der fældes dom. Hvordan lyder det som en overskrift?«

Publikum, endskønt pro-euro og således fjendtlighedsindtaget over for Tremonti, kunne ikke afholde sig fra at klappe, og mødelederne og Amato selv turde ikke gøre indvendinger.

NYHEDSORIENTERING JANUAR: Finanskrak i Luften: Et Nyt Paradigme nu!

Det sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, som allerede er indledt på verdens børser, er ikke en udefrakommende naturkatastrofe, men en følge af en politik dikteret fra finansverdenen, der har været fundamentalt forkert. Hvis vi erkender det, kan vi erstatte de nuværende defekte værdier med et nyt paradigme, der vil sætte os i stand til ikke blot at overvinde krisen, men også skabe den største renæssance i menneskehedens historie. De første nødtiltag er den 4-punktsplan, som Lyndon LaRouche og Schiller Instituttet har fremlagt: 1) Indførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling, der adskiller normal, samfundsgavnlig bankvirksomhed fra den finansspekulation, der i stigende grad har overtaget bankerne og finansverdenen; 2) National regulering og styring af finansverdenen inkl. udstedelse af statslige kreditter til opbygning af økonomien; 3) Iværksættelse af store infrastrukturprojekter, som f.eks. en Kattegatbro og et dansk magnettoget; og 4) Målrettet satsning på de videnskabelige felter, som f.eks. kernekraft, fusionskraft og rumforskning, der vil løfte hele samfundet op på et højere niveau. Samtidigt skal der så være en renæssance, hvor vi tager de bedste og smukkeste af vor nations og menneskehedens åndelige frembringelser, som f.eks. klassisk musik og kunst, og lader dem være den standard, vi sætter for menneskelig interaktion og aktivitet.

Vi bringer her første tredjedel af en tale, som Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg holdt den 4. januar 2016, om det bail-in, der er i vente som svar på finanssammenbruddet, og som kan høres i sin helhed på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10983>

Bail-in-folkemord for Puerto Rico; afstiv værdiløse aktiver, eller mist livreddende tjenester

12. januar 2016 – Gribbefonde og andre skrupelløse kreditorer kræver, at de værdiløse aktiver, der udgør Puerto Ricos \$72 mia. store gæld, honoreres, og de er parat til at dræbe folk for at få »deres« penge. Det er en anden form for bail-in-tyveri, men med samme resultat: Folkemord.

Regeringens dystre likviditetskrise var tæt på at efterlade øens ambulancer, patruljevogne, brandbiler og andre offentlige køretøjer uden benzin den 11. jan., rapporterede EFE nyhedstjenesten samme dag. Krisen blev først løst, da Total Petroleum Puerto Rico Corp. nåede frem til en »mindelig overenskomst«, hvor regeringen lovede at nedbringe sin \$16 mio. store gæld til selskabet til under \$10 mio. og betale \$3 mio. den 18. jan., og dernæst \$4 mio. inden månedens udgang. I modsat fald, ingen benzin.

I mellemtiden har Puerto Rico Electric Power Authority (Prepa) meddelt, at det vil lukke for elektriciteten til tre hospitaler og klinikker i denne uge, pga. manglende betaling af regninger. El-forsyningen vil kun blive opretholdt, hvis klinikker og hospitaler hurtigt kan fremlægge en aftale om betaling.

Prepa er selv i en desperat situation med en gæld på over \$8 mia. I slutningen af december måned nåede selskabet frem til en aftale om gældsopløsning med 70 % af sine kreditorer (der anslog, at de godt kunne klare en 'barbering' på 15 %), som vil træde i kraft, hvis det lovforslag, på hvilket den er baseret, vedtages i Puerto Ricos Kongres den 22. jan. Erhvervssammenslutninger, fagforeninger og forbrugergrupper er modstandere af lovforslaget og kalder det et »dødbringende slag« mod økonomien, da det vil give Prepa myndighed til at hæve prisen og pålægge andre gebyrer, øge gældsætningen »uden kontrol eller begrænsninger«, samt underminere den uafhængige Puerto Rico Energikommission (CEPR), en tilsynsmyndighed, der er etableret for at have total kontrol med bedømmelsen og godkendelsen af foreslåede prisstigninger, iflg. *Wall Street Journal*. Puerto Ricos aktuelle elektricitetspriser er dobbelt så høje som på det amerikanske fastland, og elektricitetsinfrastrukturen er ved at bryde sammen.

I et vidnesbyrd aflagt i dag for Underkomiteen for Energi og Mineral-råvarer i USA's Repræsentanternes Hus advarede Prepas rådgiver for omstrukturering, Lisa Donahue, om, at, med mindre aftalen om opløsningen vedtages, vil Prepa ikke være i stand til at betale \$1,13 mia., som forfalder til kreditorerne den 1. juli. Den forfaldne gæld er mere end det dobbelte af, hvad Prepa har på hånden af penge, og Donahue understregede, at selskabet umuligt kan skaffe differencen hjem gennem indtægter, rapporterede Bloomberg.

Se også: *LaRouchePAC svarer udtømmende på et spørgsmål fra Puerto Ricos guvernør om, hvad Lyndon LaRouches råd er til ham, for at hjælpe øens økonomi (dansk)*

Foto: Puerto Ricos ambulancer var tæt på at holde stille pga. manglende betaling til benzinselskabet.

Italien kræver moratorium for EU's bail-in-lovgivning

12. januar 2016 – Fremtrædende økonomer har krævet et moratorium for EU's bail-in-lovgivning i Italien. Først blev det krævet af Luigi Zingales og Luigi Guiso i finansavisen *Il Sole 24 Ore*, den 30. dec., og i dag opfordrede Paolo Savona, tidl. chef for den italienske Statens Indskudsgarantifond, indtrængende regeringen til at fremlægge det.

Til forskel fra andre lande ejer, i Italien, »småsparere bankobligationer i stedet for bankkonti med indskud«, skrev Zingales-Guiso. Med de nye bail-in-regler vil indehavere af seniorobligationer blive involveret i en bail-in, og dette repræsenterer mere end 30 % af bankfinansiering for mange banker. Jo mindre bank, desto højere er denne kvote.

Denne situation må ændres, men det kan ikke ske natten over. »Vi må have en overgangsregel, der, til gengæld for et forbud mod salg af obligationer til bankkunder, fritager Italien i en midlertidig periode (12 – 18 mdr.). Dette bør regeringen forhandle med Bruxelles med større energi, end den lagde for dagen under de resultatløse forhandlinger under diskussionen om bail-in-reglerne.«

Savona går endnu længere i retning af faktisk at kræve en afslutning på bail-in og presser regeringen til at kræve »den samme behandling« som andre lande, der får moratorium mht. andre EU-regler.

I en artikel for formiche.it skrev Savona: »Hvorfor kræver Italien ikke et moratorium for bail-in, eftersom Europa er et 'politisk område for moratorier', der er gjort nødvendige af stive procedurer, som EU's retningslinjer har introduceret i

en verden, der forudsætter fleksibilitet?»

»Selvfølgelig bliver det, som alle moratorier, midlertidigt, i det mindste til vi finder en passende løsning til at beskytte bankkunderne. Det er, hvad de nordeuropæiske lande siger om moratoriet for Schengen-aftalen om befolkningernes frie bevægelighed, og det er, hvad der praktiseres i forbindelse med overtrædelser af Finanspagten og endnu mere i forbindelse med aftalen om overdrevent overskud på betalingsbalancen.«

»I det moratorie-plagede Europa er der ingen grund til ikke at beslutte, at retningslinjerne for opløsning af kriseramte banker bør suspenderes for at standse den tillidskrise, der har ramt bankkunder.«

Foto: Paolo Savona

Briterne fremskynder bail-in og folkemord, mens markeder bryder sammen

Sekundær leder fra LaRouchePAC, 13. januar 2016 – »Salg alt undtagen guldrandede obligationer«, skrev kreditchef for Dronningens egen Royal Bank of Scotland (RBS) i en nylig besked til klienter, iflg. en artikel den 11. januar af

Ambrose Evans-Pritchard, der blev udgivet i London *Telegraph*. RBS's Andrew Roberts forudsagde, alt imens han dumt kaldte Kina for »epicentret« for det, der rent faktisk er en nedsmeltning af hele det transatlantiske finanssystem, et styrtdyk på aktiemarkederne i USA og Det forenede Kongerige (U.K.) på op til 20 %, en oliepris, der kunne falde til så lidt som \$16 tønden (et fald på 50 % fra tirsdagens Brent råoliepris på lidt under \$32), og at en Federal Reserve og Bank of England i panik måtte skifte banehalvdel og på kort sigt igen starte op med kvantitativ lempelse ('pengetrykning').

Det igangværende blodbad inden for råvarer, og især olie, ligger hver eneste spekulativ bankier på denne planet på sinde. Morgan Stanley advarer om en pris på \$20 tønden; Goldman Sachs siger, at olieoplagringstanke snart kunne nå en grænse, der ville »fremtvinge et omgående stop for nogen produktion«; og et undersøgelsesnotat fra Barclays advarer, at »den seneste tids fald i priser på betydningsfulde råvarer nu er større end under nogen krise i de seneste 30 år, og spekulativ positionering meget mere negativ end den var selv på højden af finanskrisen«. *Bloomberg* elektroniske tjeneste karakteriserede mandagens oliehandel som simpelthen »vanvid«, og *Wall Street Journal* advarede om, at amerikanske olie- og gasproducenter i øjeblikket taber \$2 mia. om ugen, og at, med det aktuelle prisniveau – for ikke at tale om de yderligere dråber, der kommer – vil hele en tredjedel af sådanne olie- og gasselskaber gå bankerot i løbet af i år.

Men nedsmeltningen opstod ikke olie- og råvaremarkedet, og den slutter bestemt heller ikke dér. Det britiske boligmarked står også for at kollapse, som det bemærkes i *Telegraph* i en artikel den 10. jan. med overskriften, »**Huspriser i Storbritannien vil gå i bund med opløsningen af de globale priser på værdipapirer**«.

De skriver, at den globale nedsmeltning af priser på værdipapirer allerede har ramt råvarer og aktier, og snart vil

ramme boligsektoren, som de beskriver som »en tikkende bombe«. Et stort problem i den britiske boligboble er det, de kalder »køb til udlejning«, dvs. folk, der har købt boligenheder, ikke for at bo i dem, men for at leje dem ud til andre, mens de spekulerer i, hvad de håber, vil være en endeløs værdipapirsboble – meget lig »svirp-fænomenet« (dvs. køb og hurtigt videresalg af boliger for en hurtig fortjeneste) og subprime-huslånene i USA i midten af 2000'erne. En undersøgelse af udlejere antydede, at 200.000 har planer om at forlade sektoren. »Den hastige vækst af køb-til-udlejning i løbet af det seneste årti ser ud til at være klar til at blive banket ind i en tilbagegang.« Dette vil krydse ind i en relateret boble: »Husstande i Storbritannien er simpelthen ved at drukne i gæld for omkring 40 mia. pund, iflg. de seneste tal fra Kontoret for Budgetansvarlighed.«

Og så er der den stigende panikflugt af kapital, i takt med, at bail-in-ekspropriationer sætter ind – både fra carry trade[1] destinationer såsom Brasilien tilbage til USA og Europa, og inden for Europa fra klassen af de sydlige lande, Italien, Spanien, Portugal osv., ind i tyske og hollandske banker. Men disse banker udlåner ikke disse forøgede midler, hverken til forbrugere eller foretagender, og ikke engang til andre banker på interbank-markedet med dag-til-dag handel. I stedet parkerer de midlerne i ECB, hvor de indtjener en *negativ* rentesats.

Briternes politiske respons til den igangværende nedsmeltning er, forudsigeligt nok, at dræbe folk med bail-in-udplyndring, som vi har dokumenteret det her på hjemmesiden.

[1] En strategi, hvor en investor låner penge til en lav rente for at investere i værdipapirer, der kan forventes at give et højere afkast. (-red.)

Uro omkring bail-in breder sig i en grad, hvor Frankfurtaavis nedtoner spørgsmålet

12. januar 2016 – Økonomisektionen i Frankfurter Allegemeine Zeitung (FAZ) bringer i dag en propaganda-artikel for bail-in, tilsyneladende som reaktion på bankkontohaveres (og læseres) bekymring, efter at have modtaget breve fra deres banker, der gav meddelelse om, at bail-in-reglerne træder i kraft den 1. januar i år. Der er ingen grund til bekymring, i hvert fald ikke i Tyskland, der ikke er som Cypern, hævder FAZ. Alle bankindskud under 100.000 euro i Tyskland er beskyttede, og nødindgreb for at redde, f.eks. sparekasser er kun »hypotetiske«, og skulle der engang ske noget, så er der stadig skatteborgernes intervention – dvs., gennem statslige bankredningspakker, bail-out.

**RADIO SCHILLER den 11. januar 2016:
Nordkoreas prøvesprængning//**

Köln banegård// Nyt paradigme for menneskeheden

Med formand Tom Gillesberg

**Verden er på vej ned i
Helvede!
Kun ved at overvinde det
Britiske Imperium
kan vi redde den**

Leder fra LaRouchePAC, den 9. januar 2016 – Lyndon LaRouche advarede ved årets slutning om, at verden ville styrte ned i et Helvede efter nytår, og at kun den endelige overvindelse af det Britiske Imperium ville redde civilisationen. Denne nedstigning til Helvede skrider nu frem, som han advarede om, med det vestlige finanssystems opløsning, med både Mellemøsten og Asien, der er bragt ud på selve randen af en atomar konfrontation, og med befolkningerne i USA og Europa, der drives ud i en Mørk Tidsalder med narkotika, bandekriminalitet og en grad af økonomiske nedskæringer, der allerede nu skaber massedød.

Bail-in er nu landets lov i både Europa og USA og tillader decideret tyveri af almindelige borgeres bankkonti for at

redde det bankerotte banksystem i endnu et par minutter. Det er det britiske system, der fra toppen og ned er drivkraften bag et globalt massedrab på den menneskelige befolkning. Den britiske kongefamilie har åbenlyst erklæret, at den er fast besluttet på at reducere den menneskelige befolkning til et lille fragment af det, den er i dag.

Asien, og især Kina, følger en anden kurs, baseret på storstilede investeringer i regional infrastruktur og en »win-win«-politik med samarbejde om menneskehedens fælles mål. Asien vil ikke blive ødelagt af virkningen af det økonomiske kollaps, der nu rammer det transatlantiske område – men det er netop årsagen til, at det Britiske Imperium, gennem Obama, er fast besluttet på at ødelægge Asien, og Rusland, i en krig.

Problemet er den kendsgerning, at de fleste mennesker er dumme, af frygt – de vil ikke gøre noget i denne retning, idet de klager, at det ikke er »praktisk«. Og dog er den eneste måde at redde planetens befolkning at blive alt det kvit, der er britisk myndighed, den britiske kongefamilie og dens arv, og i særdeleshed dens kontrol over USA, i form af personen, præsident Obama. Vi må optrappe kampagnen for Glass-Steagall for at lukke Wall Street ned og få USA med om bord i den Nye Silkevej, hvilket betyder en genopbygning i USA, og i verden, i tradition efter Franklin Roosevelt.

Titelbillede: Den amerikanske Frihedskrig: Briterne overgiver sig til general George Washington efter slaget ved Yorktown.